

դուռ ջանից և ուսումնական բաւոն եռանդեան ալթիւք՝
որի վաղ ժամանակաց ագրային վաճագան հաստատու-
թիւնք և ընկերութիւնը հիմնելով՝ քան զայլ բազումն
յառաջազէմ հանդիսացան ուսումնական և առզօնուո-
վաստակաց մէջ, բարեհամանձ օրինակ լինելով և ոյլոց,
ուսի իրաւամիք նախամեծար է նայա անցուղազ և
սրտեսնեց արգաւութիւնը:

Երրոշնեայ բնակչէք Սամանի ոյշարդարն բազու մզու-
վաստից և չնորհակալաց արժանի են, որ քաջ իմանալով
մեր Ազգի և Եկեղեցոց անհրաժեշտ ախտոյքը և առար-
գայ սերնդեան ողուաները շատ վաղ ժամանակաւ երկ-
ւեռ գորոյներ հաստատեցին, ընկերութիւնք կազմեցին
և յարանեցին, իսարան ըարաններ բացին և զանո-
վան միջներով արդաշեցու յասաջալիմութեան և վե-
րակնականութեան գործանները մասած ած, հայացած և
զարծալրած են, միանգամայն իւրեանց հոչակառոր Ա.
Գէորգ Եկեղեցին միշտ և հանապալ բարդ կարդ և պայ-
ծառ պահած են. — ուսի ատալմի արդանաէն վերապէն
ծնանելն մ' ո այժմեան վեհա, և աղզամէր Կաթուղիկոսի
ուսակա պարծանիք է բնակչաց անգոյն:

Թէ քանից մեծ և ծանր հորու ածներ կրեցին նոյա-
նին և ի վիրջին նուազի հոր ճորակ տուին իւրեանց
տուները աղզային չեփերը, և կնասեռ մանկոնց զու-
րոցները և Եկեղեցերը, որ և բարու մք մնացին զորի և
թափուր յաւենայն և ի վերայ մոխրոց նամակալ կոզ-
րային իւրեանց զդրազդութիւնը, բայց և այնին ան-
յազդագ յասով և եռանգամց սիրով արիարար չարո-
ւակեցին իւրեանց աղզուուտ չանքերը, այս և անզոյն
սիրելի աղզայինք մեր քու թացին միաբանութեամբ նախ
քան զամենայն վերաշնել երկեւուց զարոցներ, զոր
աւարտելով՝ կրունին քան զամաշնն ապյծառ և բար-
մարին փայլցնել, միանդամոյն ձեռարկան են Եկե-
ղեցոց վերաշնութեան. աւայոյն այլ ես չ' բաւելով
ձեռնչան լինել չեն. ութեան բոլը ծախուցն, թէ եւ մեծաւ
իմն եռանդեամբ և հուրու ածներով կրունին ի նոյն
իւրեանց մեծ յայսերը աղզած են ծերմանան համազայ-
նոց օժանդակութեանց, և աչա այս նախատակաւու մի նը-
պատահաւար յշած են յշիքառոս, նոյնիւ գերա-
Ներսէ Ա. Կափուրոս Վարդապետեան ի Ուսուա-
տան, որում յատկապէս օրհնութեան և յորդպանաց մի
կոնդակ չնորհեալ է ի վեհա. Հայրապետէն ուղարկան
սիրելի հայացն եսայ Ուսուաստանու բոլոր վիճակացն և
կաթուղիկոսական կոնդու ժապաւինեալ մասաւաներ. և
Նորին Գերապատուութիւնն ամսոյո Յին մեկնեցաւ ի
Ա. Ելմաննէ Երթալ նախի միանին Սիսակիոյ: Այս
կարեր նպաստից հաւաքան համար ի Ուսուատան
կանապէս թայլտութիւնն է բարեխնամ կայս-
րական կառավարութեան կողմէն:

Արդ անշուշտ կը յամենայի, զի յամենայի վիճակու մե-
րադնեայք թէ հոգեւորականք և թէ աշխարհականք չպի-
տի զանան իւրեանց նախատերը ի վերաշնութիւնն առ-
տուածային տաճարին Ա. Գէորգայ Սամաթիոյ, որով
մեր այնպիսի եղբայրներ առաւելապէս իմն իւրախոյ

առեալ և ողեւորեալ պիտի մի-իթարուին ըստ հոգւոյ և
ըստ մարմնու:

— Եմինայն Հայոց վեհա. Քահանայապետը Յու-
նիս ամսէ ՚ի վեր կը առաջնուի ՚ի ՚ան Հաստիճոյ որ ՚ի
Խփշաղ ուր զայց է օգափիութեան ալազաւ:

« Աորին վիհա. Արրաջնութեան անօրէ նութեամբը՝
Երեանու թեմական լիարժարանին և միանամայն մը-
խական զպրոցաց անսութիւնը յանձնուեցաւ արժա-
տէր Կարեն « Աորը վեհա վարդապետին ։

Պարձեալ կամու զիկոսական կոնդակու արժանա-
տէր Արքաստակէս վարդապետը՝ որ երբէ մն Աւուոյ
Փոխանորդ էր, « Աոր ՝ Ատիշն շնուանու Արաջնորդական
փոխանորդ կարգեցաւ փախանակ Գէորգ վարդապետի
Տէր Արտիսի գործի անցուցուած:

Ա. Երրուսաղէմայ վանքը հրատարակուած Ա. Ա.
Դէկորդ Եկեղեցին միշտ և հանապալ բարդ կարդ և պայ-
ծառ պահած են. — ուսի ատալմի արդանաէն վերապէն
ծնանելն մ' ո այժմեան վեհա, և աղզամէր Կաթուղիկոսի
ուսակա պարծանիք է բնակչաց անգոյն:

Արտարին գործաց պաշտօնատուն, 21 Յունիս
Տէր, 1872:

Պատիւ ունիմ յայսունի Զեր Արքաղնութեան թէ ան-
թերի հասուցի թիագուհոյն, զամանին մեր ու զեկալ առ
Ղորին Վեհափառութեան. ընդուոյ և Զեր Արքաղնու-
թեան անցեալ Արքա 13 թուականան նամակին ընկե-
րացած զրեանիքը. սորնի կամարութեան Սահակ արք-
եակիութամբ դրած մէկ պատմութիւնը իւր ՚ի Համեշու-
տան բրած ճանուար աղզայի թեման սիրոյօթ, զոր յանձն
առած էր ՚ի նպաստ սյնտեղ Թէուրորու թագաւորին բանուած անգիտացի բանաւարկելոց:

Այժմ հրաման սասացաց թագուհին Զեր Արքաղնու-
թեան աւանդել նորին Վեհափառութեան սերտ չնոր-
հակառաւթեները յիշեալ մատենագրութեան համար,
զոր բարեհամեցաց նու իրել Ղորին Վեհափառութեան:
Վիանդամայն պատիւ ունիմ չնորհակալ ըլլու՝ Զեր
Արքաղնութեան ինձ նուիրել բարեհամած հատորին հո-
մար: Պատիւ ունիմ մասւ, Տէր:

Զեր Արքաղնութեան
ամենանդանդ խոնարհ ծառաց ծառաց:

Արթիւնի:

Ա. Որին Արքաղնութեան Պատրիարքի
Հայոց Երուսաղէմի:

Յայտնի է թէ ժամանակէ մը ՚ի վեր ցաւալի վէճ
մի ծաղած է Ամամթիոյ թաղական խորհրդոյն նոյն թաղը՝
քանի մը ասարիէ հետէ հաստատուած Ազատ-
եան անուանեալ աղջկանց վարժարանին տիրոջը
մէջ, որ մեծարդոյ փանսուան կ. էֆէնաին է:

Յիշեալ խորհուրդը՝ իւր ատենապետ մեծա. Խո-
ճասարեան Օգսէն էֆէնաիին միջացաւ, որ Օրո՞գի:

Նովաւ ուրացը կամ ինկայր
հանուր կրից իւր սրտին

միայն իշմէր, և ոչ կազր

այլ ոք ճարտար հրամացու:

Պարուց ՚ի տօնա խասնիխուն

որբան հրճուանք, որբան խինդ

այն ինչ նուազն սկսէր

՚ի կայծ ձնալի սիրտուն ՚ի թինդ.

կրից զեզուն ըզմիւք չէր:

Յայնժամ սէրն սողուկուա:

այն նուազաւ հեշտալի,

արմատանայ ՚ի սրտին,

ծաւալ սիրտ հօծ և իլ:

դոյնչ մի քեզ դրժեցին . . . :

Ուսայն խնդաց, յուսացուա:

և ոչ լի արձականդ

փոխան սիրոյն զոր զբաց

համայն եղեն, ա՛հ պարանք:

նուազն անդէն սաստիկաց:

Աիրտ որոնէ, ինդէրի միջու

աղջկանց կարգութեան:

աղջ

